

Pičočka: Wšak sym ći hižo rjekł (mjelčo k zwónčkej), tunje Mišnjanske!

Zwónčk: Hnydom tu budu z winom! (woteńdze)

Sknadź (mjeičo k Pičołcy): A što, knjez korčmař, wě hižo waš susod?

Pičočka: Wšo je skazane.

Sknadź: Je z nami přezjene?

Pičočka: Haj, jeli so wam ta wěc radźi.

Sknadź: Bohu džak! k Pocpuli, kotryž je so na prawu stronu za blido sydnył) Bratřiko, budź jenož dobreje mysle, a njezapomń božedla swojeho nadawka!

Pocpula: O, hdy jenož by to wšo hižo nimo było!

Sknadź: Sćerpnosć! wšitko so šlachći! sydnje so za swoje blido na lěwicu, kraje).

Pičočka (přikhadźacemu Hramosćakej napřećo): Hejda, što widžu? — Witajće k nam, witajće, knjez Hramosćak!

Hramosćak (hlada do koła wokoło; přišedši k Sknadźej, hlada dołho na njeho): Wjeřšpomazy, knjez Pičočka! (wuhlada Pocpulu). Oho! mój najlubši, tež hižo tu?

Pocpula: Runje přińdžech.

Pičočka: To su tu džensa žadni hosćo!

4. wustup.

Zwónčk. Prjedawši.

Zwónčk (přinjese wino, kotrež Sknadźej na blido staja).

Sknadź (khwatnje jě): Je to burgundske?

Zwónčk: Haj, česćeny knježe!

Hramosćak (sydnywši so k Pocpuli): To je zawěšće tón Španjelčan — ?